

Jens Martin verður ikki gamal á beinkinum

Fótbóltur: Fer at taka seg aftur, um hann ikki heilt skjótt fær møguleikan aftur at standa millum stólparnar

Tað er ikki víst, at meiri enn eina viku langa landsferðin verður tann síðsta av hesum slagnum hjá Jens Martini Knudsen, men um tað fer at vísa seg, at metmaðurin ikki fer at megna at sannføra venjaran um, at tað hevði verið eina roynd vert at taka hann í málið aftur, sum hann ikki hevur verið í, síðani hann varð rikin av vøllinum í Estlandi 4. juni, so fer Jens Martin Knudsen ikki at vera við á nógvum landsferðum afturat.

Málverjin hevur ongarn ætlanir um at klamsa við hurðunum, og sjálvt um hann ikki heldur, at hann hevur spælt seg av landsliðnum, so góðtekur hann, at Allan Simonsen tykist hava valt at hava Jákup Mikkelsen millum stólparnar. Fyrrapartin í gjár var einki greitt hesum viðvíkjandi, men í føroysku leguni í Vilnius var eingin ivi um, at tað verður Jákup Mikkelsen, sum fyrri triðju ferð upp í slag fer at fáa møguleikan.

Streivið

Jens Martin Knudsen hevur verið 44 ferðir í málinum, tá landsliðið hevur verið í altjóða skrásettum stríði, men sjálvur hevur hann altíð talt dystirnar við, sum landsliðið hevur spælt t.g.d. í Oyggjaleikum, og tað eru longu fleiri ár síðani, at hann varð heidraður fyrri 50. landsdystin.

— Eg havi verið við síðani 1988, og tað hevur verið sera spennandi og ein stór avbjóðing. Tey fyrstu árin var alt nýtt og spennandi, men sum árinu eru farin, og upplivingarnar eru vørnar fleiri, so kennist tað alt meiri streivið at fara avstað. Nú eru tað dystirnir, sum eru stóra avbjóðingir og harvið drívmeigin, meðan ferðingin og venjingin er alt meiri slítandi. Um málið og tað, sum er spennandi og avbjóðandi, ikki verður aktuelt, so fari eg at taka meg aftur. Tað skal ikki skiljast soleiðis, at eg ikki verði tøkur hjá venjaranum, um hann roknar við, at hann fer at ha va brúk fyrri mæri í málinum, men so leingi sum Jákup Mikkelsen er fyrsta valið og ikki er plágaður av skaðum ella leikbannum, so hevði eg hildið, at tað hevði verið náttúrligt, at ein yngri maður fekk møguleikan at sita á beinkinum og harvið fekk høvi til at taka altjóða royndir til sín. Um Jákup so hevði verið skaddur ella leikbannaður, so hevði eg altíð verið klárur at traðka til, sigur Jens Martin Knudsen.

Málverjin hjá Leiftri er komin heim úr Íslandi, og tað er nóg, sum bendir á, at hann verður í Føroyum teir báðu næstu mánaðirnar. — Tað hevur verið uppá tal, at eg skal fara til okkurt líd longri suður í Europa, og hetta er framvegis uppá

tal, men tað tykist ikki, sum nakað spyrst burtúr hesum fyrr enn í fyrsta lagið um mánaðarskiðið november/desember.

Samsstarvar við Páll

Jens Martin Knudsen hevur sáttmála við Leiftur fyrri alt komandi ár, men hóast teir á Ólafsfirði fara undir aftur venjingina um ein lítlan mánaða, so fer Jens Martin ikki yvir aftur fyrr enn eftir ársskiðið. Fyrsta uppgávan, eftir at landsliðið verður afturkomið úr Skotlandi, verður í Gundadali annað viku-skiðið, tá Leiftur kemur at vitja B36.

Næsta uppgávan verður at hjálpa Páll Guðlaugsson, sum skal taka sær av føroyska U-18 landsliðnum, sum síðst í hesum mánaðinum skal spæla í EM-undankapping í Týskalandi. Umframt vertirnar og Føroyar luttaka eisini Estland og Noreg.

Og so kann tað vera, at landsliðsveteranurin, sum alla tíðina fer at venja fyrri at vera klárur, um bót verða eftir honum ádra staðni frá, fer yvir um Atlantshavið. Leiftur hevur fleiri brasilumenn í kikanum, og tað er upp á tal, at Páll Guðlaugsson skal yvir at kanna, um tgeir eru nóg góðir at styrkja um liðið hjá Leiftri. Møguliga skal Jnes Martin við til Suðuramerika. So tað tykist ikki, at fyrrverandi Gí málverjin fer at sita og bína,

Jens Martin Knudsen verður ikki gamal á bonkinum, sigur hann í samrøðu við Sosialin, men hann klamsar ikki við hurðunum

nú okkurt bendir á, at uttanlanda ferðirnar við landsliðnum fara at fækkast.

Eyakmálverji á ársins liði

Fyri einari góðari viku síðani endaði íslenska fótbóltsárið við einu dysti millum ÍBV, sum bæði vann meistararheiði og steypafinaluna, og Leiftur, sum tapti steypafinaluna. Dysturin varð vístur beinleiðis í sjónvarpinum, og aftur hesa ferð vann ÍBV. Leiftur var á odda 1-0 til nakað út í 2. hálvleik, so sást, at mótskiðuliðið var betri mánnað, og vestmannaeyingarnir vunnu 2-1.

Aftaná var endahátíð á hotel Íslandi, har allir spæl-

arnir í bestu deildini og teir á uppflytaraliðnum saman við konunum vóru bodnir at vera við. Telefonverkið, sum er høvudskiðuliðið fyrri landskappingini, var vertur, og sjónvarpið var á staðnum og sendi beinleiðis. Á skránni var millum annað val og heiðran av ársins spælara, ársins liði, ársins nýggja spælara, ársins dómara og kanska onkrum øðrum eisini.

Jens Martin Knudsen var triðjur í røðini, tá spælarnir kjósaðu besta ársins spælara. Flest stig fekk skotin David Winnie, sum hevur spælt í verjuni hjá KR.

Hóast Jens Martin var besti málverjin í valinum av besta spælara, so fekk hann

ikki pláss á ársins liði, sum venjararnir valdu. Teir valdu ársins nýggja spælara, Ólavur Tór Gunnarsson, sum hevur vart málið hjá niðurflytarunum IR til málverja, meðan Jens Martin Knudsen fekk pláss á beinkinum. Tað hevur hann eisini í kvöld, tá landsliðið ferf at spæla í Vilnius. Hvussu tað verður í Aberdeen mikukvöldið, veldst millum annað um, hvussu tað fer at gangast hjá Jákupi Mikkelsen í kvöld. Hann hevur sitið á beinkinum mangar ferðir tey tíggu árinu, Føroyar hava verið við í altjóða fótbólti, og tað er heilt víst, at hann eins væl og Jens Martin so nóg heldur vil standa í málinum! jh

Spælarnum stendur í boði at fara til skips

Fótbóltur: Ein partur av stuðlinum, sum vinnulívið í Ólafsfirði letur til Leiftur, er, at geva spælarnum kjans við trolarunum

Annað vikuskifti kemur Leiftur í Gundadal, har teir skulu vera gestir hjá B36. Saman við fótbóltspælarnum koma einir fimtan stuðlar hjá fótbóltsliðnum ella kanska fleiri enn tað. Í hesum døgum verður nóg tósad um pengar í føroyskum fótbólti. Tá tú skalt ganga nýggjar leiðir, er altíð gagnligt at fáa góð ráð og vegleiðing frá teimum, sum eru komnir longri í tí, tú hevur í hyggju at fara undir, og í hesum sambandinum hevði tað ikki verið av leið hjá føroyskum ábyrgdarmonnum í fótbóltsinum og hjá teimum, sum eru áhuga

í at stuðla, at leita sær ráð hjá íslendingunum.

Nógvir teirra, sum koma henda vegin, eru royndir vinnulívs menn, og teir hava mest sum allir havt við sjógvn og fiskivinnuna at gera. Fleiri eru gamlir skiparar, og hóast føroyska veiðan undir Íslandi hesi seinnu árinu ikki hevur verið tað, sum hon var áðrenn íslendingar í 1972 fluttu fiskimarkið út á 50 fjórðingar og í 1977 út á 200 fjórðingar, so eru tað ivaleyst føroyskir fiskimenn, sum kenna íslenskar starvsbrøður.

Jens Martin Knudsen veit at siga okkum, at tgað er ikki óvanligt, at íslending-

ar, sum spæla við Leiftri, fáa kjans við trolarunum, sum stuðlarnir hjá fótbóltsliðnum eiga. Summir spælarnar royna seg uttanlanda, tá fótbóltsliðin í Íslandi heldur frí, og so eru tað teir, sum fáa skipskjans. At fáa kjans við einum sovornum trolara, meðan fótbóltsliðin heldur vetrarfrí, er nakað, sum verður sett høgt í Íslandi, tí góð inntøka kann fáast burtúr eftir heilt stuttari tíð. Kanska hetta fer at geva flástur til onkra stuðulsavtalu millum okkurt føroyskt felag og vinnulívið, sum hevur við sjógvn at gera! jh

Kemur væl við hjá Hans Fróða

Fótbóltur: Alt talar fyri, at HB miðverjin fer ikki at spæla í Føroyum komandi ár

Tað er so ymist, sum tað gongst hjá fótbóltspælarnum. Summir sita nóg á beinkinum og kenna tað soleiðis, sum teir ongantíð koma longur, meðan aðrir í eini handavending vinna sær pláss millum teir fyrstu ellivu.

Hjá Hans Fróða Hansen hevur tað í ár gingið skjótt og væl í landsliðshópi. Hann sat á beinkinum og sá liðfelagarnar tapa 5-0 í Estlandi, men hann fekk møguleikan í miðverjunni niðri í Bosnia, og tá stóð hann seg so mikió væl, at tað var upplagt, at hann aftur var millum teir fyrstu ellivu, tá Kekkia vitjaði, og einki er at taka seg aftur í, at nýklekti FM vinnarin er millum

most upplögdu valini til liðið í kvöld. Jan Dam hevur nógvar royndir, men tá havt verður í huga, hvussu væl Hans Fróði, Jens Kristian og Óli hava staðið seg tær báðu ferðirnar síðani summ-arsteðgin, so kemur tað ikki upp á tal at skifta út, og tað var Jan Dam eisini samdur við okkum í blaðnum í gjár.

Tað hevur verið tósad nakað um, at Hans Fróði Hansen skal av landinum at royna seg, tá fótbóltsárið er liðugt, og tað er heilt nóg, sum bendir á, at hann komandi ár hvørki fer at spæla við HB ella nokrum øðrum føroyskum felagi.

— Eg havi fingið at vita frá Leiftri, at teir eru áhugaðir at tosa við meg um sátt-

mála, og eg skal spæla við teimum, tá teir komandi vikuskifti koma at vitja B36. Men eg dugi ikki at siga, hvar eg fari at spæla. Í vikuni aftaná, at Leiftur hevur verið her, fari eg til Skotlands og Onglands at royndarvenja, og eg havi ongantíð sjalt yvir, at tað er ein dreymur hjá mær at fáa møguleikan at spæla í Onglandi. Men tað veldst sjálvandi um, hvat teir har niðri halda um míni avrik, sigur Hans Fróði Hansen, ið sær landsliðsferðina sum eitt kærkomið høvi at halda venjingarstøðið, nú hann skal til Bretlands at vísa, hvør dugur er í honum sum fótbóltspælari. jh